

Josep Labara i Pons

Miquel Sánchez

De ben segur, pels ciutadans que ja tenim més de 60 anys, que el nom de Josep Labara, digui poca cosa, però, si mirem la foto ràpidament sabrem de qui es parla. Durant els anys cinquanta i seixanta s'associava la figura de Guàrdia Municipal de Barcelona a la del "Papitu" que era com volia que li diguessin amigablement. Va ser un home molt conegut a Barcelona pel seu físic, alt esvelt i sobretot les peculiars patilles i bigoti, tot d'una peça.

Conversant amb ell, recorda, sobretot, els anys que va estar a la cruïlla de passeig de Gràcia-Gran Via. Un munt d'anècdotes, però sobretotes realça el cas que li va passar amb una senyora que li va demanar si podia deixar el cotxe un moment, doncs havia d'anar a recollir un paquet a la joieria de la canto-

nada. El Pepito, va dir-li, que no passava res que anés tranquil·la. Va haver d'anar a regular, un moment, un petit embolic de transit que s'havia format a l'altre costat de la cruïlla. Quan va tornar va veure que la grua s'emportava el cotxe, va anar corrents i els hi va dir que ell havia donat permís, per un moment. Van descarregar el cotxe i ell va pagar la multa, aleshores podies pagar-la al moment. Al tornar la senyora estranyada que el cotxe no estava al lloc que el va deixar va preguntar que havia passat i el Pepito li ho va explicar. De cap manera va voler que li tornes l'import de la multa, doncs, la culpa havia estat d'ell.

Amb aquesta anècdota solament p o d e m d o n a r - n o s u n a

idea de qui és el Pepitu. Un home honest, íntegre i honrat.

Miquel Sánchez: Així doncs vostè va pagar la multa. Espero que això no li passes moltes vegades?

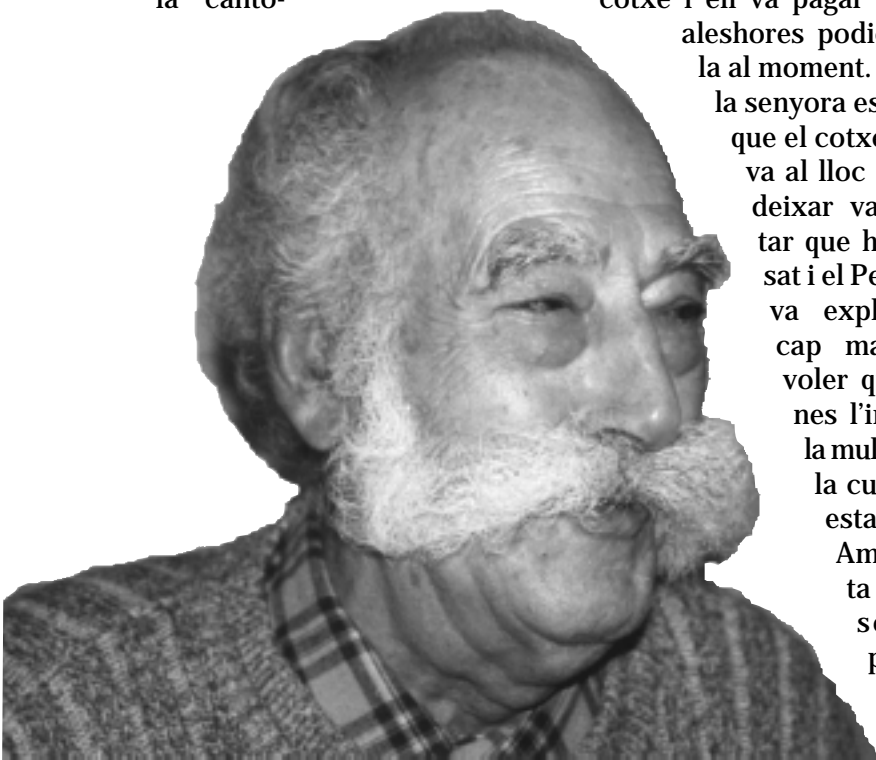
Josep Labara: Home no!. Riu. Ja has escoltat els altres casos, bé, que per mi son més aviat anècdotes. Durant la meua vida professional van ser moltes i molt variades. Ara que la senyora que et deia de la multa, molt subtilment va preguntar-me si fumava, vaig dir-li sí senyora. - Ve, doncs demà li portaré un paquet de tabac. Efectivament, va portar-me un paquet de tabac i dintre hi havia les 500 pessetes de la multa..

M.S: Quants anys té, senyor Josep? I no en sigui "coquetó", el veig molt eixerit.

J. L: A l'abril en faig 84 i vaig jubilar-me als 64, és a dir que en fa 20 rodons.

M.S: De què li va venir fer-se Guàrdia Urbà?

J.L: Dons la veritat és que jo volia ésser Bomber, però el meu pare va traurem-ho del cap, per allò que era massa arriscat i com que ell, que era Burot, coneixia a uns Cabos de

Josep Labara